

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13CoKR/31/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113227649
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Dubcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5113227649.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Dubcovej a členov senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a JUDr. Róberta Bebčáka, v právnej veci žalobcu: Slovenská správcovská a reštrukturalizačná, k.s., so sídlom Horná 23, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 44 088 833, správca úpadcu: EUROS Slovakia, s.r.o., so sídlom Mudroňová 5, 010 01 Žilina, IČO: 36 405 132, zastúpeného zástupcom Advokátska kancelária TRANSFER plus s.r.o., so sídlom Horná 23, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 47 234 091, proti žalovanému: I & R KONKURZY A REŠTRUKTURALIZÁCIE, k. s., so sídlom kancelárie pre Žilinský kraj: Revolučná 10, 010 01 Žilina, IČO: 36 865 265, správca úpadcu: ELTOS, s.r.o., so sídlom ul. P. Mudroňa 5, 010 01 Žilina, IČO: 36 385 808, zastúpenému zástupcom IKRÉNYI & REHÁK, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 2, 811 08 Bratislava, IČO: 36 854 808, v konaní o určenie neúčinnosti právnych úkonov, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 5Cbi/61/2013-168 zo dňa 11. apríla 2017, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 5Cbi/61/2013-168 zo dňa 11. apríla 2017 potvrdzuje.

Žalovaný má voči žalobcovi nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd žalobu zamietol. Súčasne rozhodol, že žalovaný má voči žalobcovi nárok náhradu trov konania v rozsahu 100 %. V odôvodnení okresný súd poukázal na to, že sa žalobca písomnou žalobou doručenou okresnému súdu dňa 27.08.2013 domáhal, aby súd určil, že Zmluva o pôžičke zo dňa 31.12.2007, ktorou došlo k pôžičke peňazí úpadcom žalovanému vo výške 378.619,20 Eur, Zmluva o pôžičke z 31.12.2008, ktorou došlo k pôžičke peňazí úpadcom žalovanému vo výške 618.227,48 Eur, Zmluva o pôžičke z 31.12.2009, ktorou došlo k pôžičke peňazí úpadcom žalovanému vo výške 55.499,95 Eur, Zmluva o pôžičke z 31.12.2010, ktorou došlo k pôžičke peňazí úpadcom žalovanému v sume 5.000 Eur a Zmluva o pôžičke z 31.12.2011, ktorou došlo k pôžičke peňazí úpadcom žalovanému vo výške 3.000 Eur uzatvorené medzi úpadcom a spoločnosťou ELTOS, s.r.o., so sídlom ul. P. Mudroňa 5, 010 01 Žilina, IČO: 36 385 808 (ďalej aj len „ELTOS, s.r.o.“) sú voči veriteľom úpadcu v konkurze vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 3K/9/2012 neúčinné a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť do oddelenej podstaty veriteľa úpadcu Tatra banka, a.s., so sídlom Hodžovo nám. 3, 811 06 Bratislava, IČO: 00 686 930 sumu 1.060.346,63 Eur.

2. Okresný súd po vykonanom dokazovaní za aplikácie ustanovení § 57 ods. 1, 2, 3, 4 a 5, § 59 ods. 1, 2, 3 a 4, § 60 ods. 1, 2 a 3, § 62 ods. 1, a 5, § 63 ods. 1, 2 a 3 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení účinnom od 01.01.2012 (ďalej len „zákona č. 7/2005 Z.z.“), ustanovenia § 657 Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“) a Čl. 8 Zákona č. 160/2016 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) dospel k záveru, že žalobu žalobcu je nevyhnutné zamietnuť.

3. Okresný súd poukázal na to, že sa písomnou žalobu doručenou okresnému súdu dňa 27.08.2013 žalobca v prejednávanej veci domáhal vyslovenia právnej neúčinnosti voči veriteľom úpadcu EUROS Slovakia, s.r.o. v konkurze vedenom na majetok úpadcu na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 3K/9/2012 právnych úkonov zmlúv o pôžičke z 31.12.2007, 31.12.2008, 31.12.2009, 31.12.2010 a 31.12.2011 a v zmysle podanej žaloby týmto právnym úkonom odporoval ako zvýhodňujúcim právnym úkonom podľa ust. § 59 zákona č. 7/2005 Z.z. a ukracujúcim právnym úkonom v zmysle ust. § 60 zákona č. 7/2005 Z.z. urobeným v prospech osoby spriaznenej s dlžníkom. Ako následok neúčinnosti právnych úkonov žalobca uplatnil právo na vydanie sumy 1.060.346,63 Eur do oddelenej podstaty veriteľa úpadcu Tatra banka, a.s., ktorá peňažná náhrada mala predstavovať celkovú sumu finančných prostriedkov poskytnutých úpadcom ako veriteľom spoločnosti ELTOS, s.r.o. ako dlžníkovi na základe odporovaných zmlúv o pôžičke. V obsahu písomného vyjadrenia zo 14.10.2016 (č.l. 47 a nasledujúce spisu) žalobca doplnil rozhodujúce skutočnosti tvrdené v žalobe o uplatnenie odporovacieho práva voči označeným zmluvám o pôžičke aj podľa ust. § 58 zákona č. 7/2005 Z.z. - odporovanie právnemu úkonu bez primeraného protiplnenia na skutkovom základe ako vyplýva z písomného vyjadrenia žalobcu zo dňa 14.10.2016. Rozšírenie uplatneného odporovacieho práva o odporovanie dotknutým zmluvám o pôžičke ako právnym úkonom bez primeraného protiplnenia podľa ust. § 58 zákona č. 7/2005 Z.z. okresný súd posúdil ako zmenu žaloby spočívajúcu v doplnení rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe (§ 140 ods. 2 CSP). Nakoľko v súlade s ust. § 143 ods. 1 CSP dôvodom nepripustenia zmeny žaloby z procesného hľadiska môže byť len tá skutočnosť, že výsledky doterajšieho konania nemôžu byť podkladom na konanie o zmenenej žalobe, resp. že na konanie o zmenenej žalobe by bol vecne alebo kauzálny príslušný iný súd, ktoré dôvody pre nepripustenie zmeny žaloby v konaní zistené neboli, okresný súd uznesením vyhláseným na pojednávaní dňa 11.04.2017 pripustil zmenu žaloby spočívajúcu v doplnení rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe o uplatnenie odporovacieho práva podľa ust. § 58 zákona č. 7/2005 Z.z. - odporovanie právnemu úkonu bez primeraného protiplnenia na skutkovom základe ako vyplýva z písomného vyjadrenia žalobcu zo 14.10.2016.

4. Okresný súd v rozhodnutí konštatoval, že žaloba v prejednávanej veci bola podaná aktívne legitimovaným subjektom, kedy aktívna legitímácia správcu úpadcu na uplatnenie odporovacieho práva vyplývala z ust. § 57 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z. v spojení s ust. § 62 ods. 5 zákona č. 7/2005 Z.z. Pasívne legitimovaným subjektom pri uplatnení odporovacieho práva v zmysle ust. § 62 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z. je primárne ten, kto s dlžníkom odporovateľný právny úkon dohodol. Tvrdené zmluvy o pôžičke boli uzatvorené medzi úpadcom EUROS Slovakia, s.r.o. ako veriteľom a spoločnosťou ELTOS, s.r.o. ako dlžníkom, ktorý by tak bol v súlade s ust. § 62 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z. pasívne legitimovaným subjektom na uplatnenie odporovacieho práva. Pred podaním žaloby v prejednávanej veci (27.08.2013) bol na majetok spoločnosti ELTOS, s.r.o. vyhlásený konkurz uznesením Okresného súdu Žilina sp. zn. 2R/1/2012 z 22.06.2012 zverejneným v Obchodnom vestníku č. 124/2012 z 28.06.2012 s účinkami vyhlásenia konkurzu 29.06.2012. Nakoľko bola splnená podmienka, že konanie v prejednávanej veci sa týkalo majetku spoločnosti ELTOS, s.r.o. podliehajúceho konkurzu, tak v zmysle ust. § 47 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z.z. takéto konanie, vrátane konania o určenie neúčinnosti právneho úkonu, možno po vyhlásení konkurzu začať len návrhom podaným voči správcovi. Pokiaľ teda na majetok subjektu, ktorého pasívna legitímácia vo vzťahu k uplatneniu odporovacieho práva vyplýva z ust. § 62 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z., bol pred podaním odporovacej žaloby vyhlásený konkurz, tak práve cez právnu úpravu ust. § 47 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z.z. po vyhlásení konkurzu na majetok pasívne legitimovaného subjektu možno konanie o určenie neúčinnosti právneho úkonu viesť výlučne návrhom podaným voči správcovi. Okresný súd sa tak nestotožnil s argumentáciou žalovaného, že vzhľadom na vyhlásenie konkurzu na majetok spoločnosti ELTOS, s.r.o. žaloba v prejednávanej veci bola neprípustná a túto žalobu nebolo možné viesť voči správcovi spoločnosti ELTOS, s.r.o. Okresný súd konštatoval, že pokiaľ žalovaný namietal, že žalobca si mal pohľadávku titulom peňažnej náhrady v sume 1.060.346,63 Eur prihlásiť v konkurze na majetok spoločnosti ELTOS, s.r.o. prihláškou, tak pokiaľ by aj žalobca takýmto spôsobom postupoval a túto pohľadávku si prihlásil v konkurze na majetok spoločnosti ELTOS, s.r.o. ako pohľadávku na základe neúčinného právneho úkonu, tak pokiaľ by žalovaný ako správca úpadcu ELTOS, s.r.o. odporovateľnosť dotknutých právnych úkonov neuznal a na ich základe prihlásenú pohľadávku žalobcu poprel, tak žalobca by musel podať tak incidenčnú žalobu o určenie popretej pohľadávky, ako aj odporovaciú žalobu o určenie neúčinnosti dotknutých právnych úkonov, a to z dôvodu, že odporovateľnosť nemožno riešiť v inom konaní ako otázku predbežnú, a takéto konanie by mohlo byť vedené len voči žalovanému ako správcovi úpadcu ELTOS, s.r.o. S poukazom

na uvedené okresný súd námietky žalovaného ohľadne neprípustnosti žaloby vo väzbe na pasívnu legitímáciu žalovaného nepovažoval za dôvodné.

5. Okresný súd mal za to, že pre uplatnenie práva odporovať dotknutým právnym úkonom zmlúv o pôžičke bola zachovaná prekluzívna lehota jedného roka od vyhlásenia konkurzu na majetok úpadcu v zmysle ust. § 57 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z.z., avšak výlučne vo vzťahu k skutkovým okolnostiam uplatneného odporovacieho práva uvedeným v žalobe doručenej okresnému súdu dňa 27.08.2013, v rámci ktorých žalobca uplatnil odporovacie právo voči dotknutým zmluvám o pôžičke podľa ust. § 59 zákona č. 7/2005 Z.z. (zvýhodňujúce právne úkony v prospech osoby spriaznenej s dlžníkom) a podľa ust. § 60 zákona č. 7/2005 Z.z. (ukracujúce právne úkony v prospech osoby spriaznenej s dlžníkom). Konkurz na majetok úpadcu EUROS Slovakia, s.r.o. bol vyhlásený uznesením Okresného súdu Žilina č.k. 3K/9/2012-187 z 27.08.2012, zverejneným v Obchodnom vestníku č. 170/2012 zo dňa 04.09.2012. Za deň zverejnenia sa v súlade s ust. § 199 ods. 9 zákona č. 7/2005 Z.z. považoval 5. september 2012, kedy nastali účinky vyhlásenia konkurzu na majetok úpadcu EUROS Slovakia, s.r.o. Lehota jedného roka podľa ust. § 57 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z.z. začala plynúť dňa 06.09.2012 a posledný deň tejto lehoty bol 05.09.2013. Žaloba v prejednávanej veci bola podaná na okresnom súde dňa 27.08.2013, t.j. v rámci plynutia lehoty podľa ust. § 57 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z.z.

6. Okresný súd konštatoval, že nevyhnutnou súčasťou uplatnenia odporovacieho práva podľa ust. § 57 a nasledujúce zákona č. 7/2005 Z.z. je aj vymedzenie konkrétnej skutkovej podstaty odporovateľnosti napadnutého právneho úkonu podľa § 58 (odporovanie právnym úkonom bez primeraného protiplnenia), § 59 (odporovanie zvýhodňujúcemu právnemu úkonu) alebo § 60 (odporovanie ukracujúcemu právnemu úkonu). Konkrétna skutková podstata uplatneného odporovacieho práva musí byť aktívne legitimovaným subjektom definovaná a uplatnená v rámci prekluzívnej lehoty podľa ust. § 57 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z.z. a dôvody uplatneného odporovacieho práva z hľadiska osobitných skutkových podstát odporovateľnosti právnych úkonov v konkurze po uplynutí tejto lehoty nemožno rozširovať. V súvislosti s tým okresný súd uviedol, že pokiaľ žalobca v obsahu písomného vyjadrenia zo dňa 14.10.2016 rozšíril žalobu doplnením rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe o uplatnenie odporovacieho práva voči dotknutým zmluvám o pôžičke podľa § 58 zákona č. 7/2005 Z.z. - odporovanie právnemu úkonu bez primeraného protiplnenia, k uvedenému rozšíreniu došlo po uplynutí prekluzívnej lehoty podľa ust. § 57 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z.z., čo bolo dôvodom zamietnutia žaloby vo vzťahu k uplatnenému odporovaciemu právu voči dotknutým zmluvám o pôžičke podľa ust. § 58 zákona č. 7/2005 Z.z. ako právnym úkonom bez primeraného protiplnenia. Pokiaľ by aj boli naplnené všeobecné predpoklady odporovateľnosti podľa ustanovenia § 57 zákona č. 7/2005 Z.z., naplnením skutkovej podstaty § 58 zákona č. 7/2005 Z.z. sa okresný súd v konaní zaoberať nemohol.

7. Okresný súd sa v konaní primárne zaoberal otázkou naplnenia všeobecných predpokladov odporovateľnosti právnych úkonov v konkurze v zmysle ust. § 57 zákona č. 7/2005 Z.z., vo vzťahu ku ktorým povinnosť tvrdenia ako aj dôkazná povinnosť zaťažovali žalobcu. Odporovateľnosť právnych úkonov v zmysle ust. § 57 zákona č. 7/2005 Z.z. vo všeobecnosti predpokladá existenciu právneho úkonu dlžníka, ktorým dôjde k ukráteniu uspokojenia prihlásenej pohľadávky veriteľa, t.j. že v dôsledku konkrétneho právneho úkonu dlžníka nebude môcť byť pohľadávka veriteľa pre nedostatok majetku uspokojená vôbec alebo len čiastočne. Zároveň musí ísť o pohľadávku, ktorá existovala v čase, keď bol právny úkon dlžníka urobený, resp. nadobudol účinnosť a ktorá bola veriteľom v konkurze na majetok úpadcu riadne prihlásená a zistená. Aj v prípade, ak právnym úkonom dlžníka dôjde k zmenšeniu majetku dlžníka, nemožno sa úspešne domáhať odporovateľnosti, pokiaľ majetok dlžníka, ktorý mu ostal, postačuje na uspokojenie pohľadávky, nakoľko týmto úkonom dlžníka nedochádza k ukráteniu uspokojenia pohľadávky iného veriteľa. Stav majetku dlžníka pre potreby posúdenia, či konkrétnym právnym úkonom došlo k ukráteniu uspokojenia pohľadávok jeho veriteľov, je pritom potrebné skúmať k momentu uskutočnenia (účinnosti) odporovaného právneho úkonu, nakoľko len v kontexte zistených majetkových pomerov dlžníka (úpadcu) k uvedenému momentu možno hovoriť o tom, že konkrétny právny úkon ukracuje uspokojenie (prihlásenej) pohľadávky niektorého z veriteľov dlžníka. Všeobecné predpoklady odporovateľnosti právnych úkonov v konkurze vyplývajú z ust. § 57 zákona č. 7/2005 Z.z. bez ohľadu na to, ktorá skutková podstata odporovacieho práva je zo strany správca úpadcu uplatnená. Žalobca, t.j. správca úpadcu vo vzťahu k naplneniu všeobecných predpokladov odporovateľnosti právnych úkonov v konkurze podľa ust. § 57 zákona č. 7/2005 Z.z. je vždy nositeľom povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti. Základnou podmienkou odporovateľnosti právnych úkonov v konkurze je v zmysle ust. § 57 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z. preukázanie existencie platného právneho úkonu dlžníka

týkajúceho sa majetku dlžníka a preukázanie ukrátenia uspokojenia prihlásenej pohľadávky niektorého veriteľa dlžníka týmto právnym úkonom podľa ust. § 57 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z.z.. Na uvedenom závere nemení nič ani tá skutočnosť, pokiaľ správca odporuje právnemu úkonu urobenému v prospech osoby spriaznenej s dlžníkom, nakoľko v takomto prípade sa v zmysle ust. § 59 ods. 3 zákona č. 7/2005 Z.z., resp. § 60 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z.z. predpokladá úmysel dlžníka ukrátiť svojich veriteľov a vedomosť druhej strany o tomto úmysle, pokiaľ sa nepreukáže opak, avšak nepredpokladá sa ukrátenie ako základný predpoklad odporovateľnosti podľa ust. § 57 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z.z., ktoré je v každom prípade uplatneného odporovacieho práva povinný tvrdiť a preukazovať žalobca.

8. Podľa názoru okresného súdu, žalobca neunesol dôkazné bremeno vo vzťahu k naplneniu všeobecných predpokladov odporovateľnosti právnych úkonov v konkurze podľa ust. § 57 zákona č. 7/2005 Z.z., a to preukázania existencie odporovaných právnych úkonov úpadcu a preukázania ukrátenia uspokojenia prihlásenej pohľadávky niektorého z veriteľov dlžníka v zmysle ust. § 57 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z.z.. Žalobca v prejednávanej veci uplatnil odporovacie právo voči právnym úkonom, ktoré označil ako zmluvy o pôžičke uzatvorené medzi úpadcom EUROS Slovakia, s.r.o. ako veriteľom a spoločnosťou ELTOS, s.r.o. ako dlžníkom v dňoch 31.12.2007, 31.12.2008, 31.12.2009, 31.12.2010 a 31.12.2011. Na preukázanie existencie odporovaných právnych úkonov predložil okresnému súdu najmä listinné dôkazné prostriedky, ktoré sú súčasťou spisového materiálu na č.l. 5 - 9 spisu, označené ako zmluvy o pôžičke s označenými zmluvnými stranami veriteľ EUROS Slovakia, s.r.o. a dlžník ELTOS, s.r.o. Z obsahu všetkých týchto listín vyplývalo, že veriteľ v období od 01.01. do 31.12. príslušného kalendárneho roka (2007, 2008, 2009, 2010 a 2011) požičal dlžníkovi čiastkové pôžičky vo výške uvedenej v každej listine jednou sumou. Z týchto listín ďalej vyplýval účel, na ktorý mal dlžník poskytnuté finančné prostriedky použiť s tým, že podpísaním tejto listiny dlžník potvrdil prevzatie pôžičky a súčasne sa zaviazal predmetnú sumu vrátiť veriteľovi do 31.01. nasledujúceho kalendárneho roka (2008, 2009, 2010, 2011 a 2012) v hotovosti alebo bankovým prevodom. Okresný súd uviedol, že zmluva o pôžičke v zmysle ust. § 657 Občianskeho zákonníka je reálnym kontraktom, na vznik ktorého je vyžadovaný konsenzus zmluvných strán ohľadne podstatných náležitostí zmluvy, ktorými sú prenechanie druhovo určenej veci, najmä peňazí veriteľom dlžníkovi a záväzok dlžníka vec rovnakého druhu po uplynutí dohodnutej doby vrátiť. Zároveň na vznik zmluvy o pôžičke sa vyžaduje reálne prenechanie (odovzdanie) druhovo určenej veci, najmä peňazí veriteľom dlžníkovi, ktorým momentom zmluva o pôžičke ako reálny kontrakt vzniká. Vzhľadom na uvedené okresný súd konštatoval, že predložené listiny označené ako zmluvy o pôžičke neboli právnym úkonom zmluvy o pôžičke v zmysle ust. § 657 Občianskeho zákonníka. Tieto listiny podľa ich obsahu boli len potvrdením o prípadnej existencii zmlúv o pôžičke v priebehu vymedzeného časového obdobia konkrétneho kalendárneho roka. Pokiaľ aj z ich obsahu vyplývalo, že dlžník potvrdzuje prevzatie pôžičky (článok II.), tak vzhľadom na súčasné konštatovanie v čl. I., že peňažné prostriedky veriteľ požičal dlžníkovi už vo vymedzenom období konkrétneho kalendárneho roka ako čiastkové pôžičky vyjadrené v každej listine súhrnnou sumou, tak nebolo možné konštatovať, že by pri podpise listín označených ako zmluvy o pôžičke dochádzalo k reálnemu odovzdaniu (prenechaniu) finančných prostriedkov veriteľom dlžníkovi. Obsah týchto listín nepreukázal konkrétne skutkové okolnosti uzavretia zmlúv o pôžičke. Z obsahu týchto listín ani zo skutkových tvrdení žalobcu nebolo zrejmé, kedy, kým, v akej výške a za akých okolností došlo k reálnemu poskytnutiu finančných prostriedkov spoločnosťou úpadcu EUROS Slovakia, s.r.o. spoločnosti ELTOS, s.r.o. Za daných okolností ako dôvodné vyhodnotil okresný súd námietky žalovaného, že žalobca nepreukázal reálne odovzdanie finančných prostriedkov úpadcom EUROS Slovakia, s.r.o. ako veriteľom dlžníkovi ELTOS, s.r.o. v tvrdení výške 1.060.346,63 Eur.

9. Pokiaľ v konaní bola predložená listina označená ako uznanie záväzku (č.l. 10 spisu), tak obsah uznania záväzku nepovažoval okresný súd za dostatočne určitý, nakoľko nebolo zrejmé, záväzku z ktorej konkrétnej zmluvy o pôžičke sa malo uznanie týkať. Na základe zmlúv o pôžičke, existenciu ktorých žalobca dovádzal z predložených listín označených ako Zmluva o pôžičke na č.l. 6 - 9 spisu, spočítaním v nich uvedených súm malo dôjsť k poskytnutiu finančných prostriedkov v sume 1.060.346,63 Eur. Uznanie záväzku z 01.02.2012 č.l. 10 spisu sa týkalo sumy 91.519,94 Eur, ktorú nebolo možné stotožniť s konkrétnym právnym úkonom zmluvy o pôžičke uzatvorenej medzi úpadcom EUROS Slovakia, s.r.o. a žalovaným ELTOS, s.r.o. Zároveň žalobca v konaní dostatočne neozrejmil a z jeho skutkových tvrdení nevyplývalo, z akého dôvodu dňa 01.02.2012, kedy uplynula aj posledná lehota na vrátenie finančných prostriedkov v zmysle predložených listín označených ako zmluva o pôžičke, došlo zo strany dlžníka ELTOS, s.r.o. k uznaniu len sumy 91.519,94 Eur a aký bol „osud“ zvyšku tvrdeného záväzku spoločnosti ELTOS, s.r.o. vrátiť žalobcovi finančné prostriedky celkom v

sume 1.060.346,63 Eur. Zároveň, pokiaľ suma 91.519,94 Eur vyplývajúca z listiny uznania záväzku z 01.02.2012 bola uplatnená žalobcom prihláškou pohľadávky v konkurze na majetok spoločnosti ELTOS, s.r.o. a táto pohľadávka bola žalovaným ako správcom ELTOS, s.r.o. zistená, tak v rámci peňažnej náhrady požadovanej žalobcom v prejednávanej veci bola táto suma žalobcom uplatnená voči žalovanému duplicitne. Za daných okolností vo väzbe na procesnú obranu žalovaného v prejednávanej veci okresný súd konštatoval, že žalobca dostatočným spôsobom nepreukázal existenciu odporovaných právnych úkonov zmlúv o pôžičke, ako ani reálne poskytnutie finančných prostriedkov úpadcom EUROS Slovakia, s.r.o. spoločnosti ELTOS, s.r.o. v tvrdení sume 1.060.346,63 Eur.

10. Vo vzťahu k preukázaniu ukrátenia ako všeobecného predpokladu odporovateľnosti právnych úkonov v konkurze podľa § 57 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z.z., okresný súd ďalej uviedol, že žalobca v konaní poukazoval na to, že v čase, kedy mali byť zmluvy o pôžičke uzavreté, za ktorý deň považoval deň datovania listín označených ako zmluvy o pôžičke č.l. 5 - 9 spisu, mal úpadca veriteľov, ktorí si prihlásili v konkurze na majetok úpadcu svoje pohľadávky, ktoré nebudú v celom rozsahu uspokojené. Žalobca konkrétne poukazoval na predložené prihlášky pohľadávok veriteľov Enermont, s.r.o., GEA klimatizácia, s.r.o., Milan Kapusta - KAMONT a TMS - Montys, s.r.o., pričom ukrátenie uspokojenia pohľadávok týchto veriteľov tvrdil vo väzbe na skutočnosť, že v konkurze na majetok úpadcu nebudú uspokojení v celom rozsahu, nakoľko na základe zmlúv o pôžičke došlo k odlivu finančných prostriedkov z majetkovej podstaty úpadcu, ktoré by mohli byť použité na uspokojenie veriteľov v konkurze, a teda v konkurze by došlo k ich uspokojovaniu vo väčšom rozsahu. Okresný súd konštatoval, že otázka ukrátenia podľa ust. § 57 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z.z. nemohla byť posudzovaná vo väzbe na rozsah uspokojenia prihlásených pohľadávok veriteľov v konkurze na majetok úpadcu, ale bolo potrebné ju posudzovať vo väzbe na konkrétne majetkové pomery úpadcu v čase uskutočnenia, resp. účinnosti odporovaných právnych úkonov. Zo skutkových tvrdení žalobcu a ním predložených dôkazov nevyplynuli skutočnosti ozrejmujuce stav majetku úpadcu v čase účinnosti odporovaných právnych úkonov zmlúv o pôžičke a následne po uskutočnení (účinnosti) týchto právnych úkonov z hľadiska ich dopadu na majetkové pomery úpadcu v čase ich uskutočnenia a na možnosť uspokojenia pohľadávok veriteľov úpadcu, ktoré zároveň boli prihlásené v konkurze na majetok úpadcu. Zároveň, zo skutkových tvrdení žalobcu a predložených listinných dôkazných prostriedkov nebolo možné ustáliť ani moment účinnosti odporovaných právnych úkonov, nakoľko nebolo zrejmé, kedy reálne došlo k poskytnutiu finančných prostriedkov zo strany úpadcu EUROS Slovakia, s.r.o. spoločnosti ELTOS, s.r.o., ku ktorému momentu účinnosti právneho úkonu by následne bolo možné posudzovať naplnenie všeobecného predpokladu ukrátenia podľa ust. § 57 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z.z.. Okresný súd konštatoval, že z obsahu predložených listín bolo zrejmé, že ak aj došlo k poskytnutiu finančných prostriedkov úpadcom spoločnosti ELTOS, s.r.o., nebolo to k dátumu podpisu listín označených ako Zmluvy o pôžičke (č.l. 5 - 9 spisu). Okresný súd uzavrel, že bolo súčasťou povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti žalobcu v konaní o odporovacej žalobe tvrdiť a preukázať, že práve v dôsledku odporovaných právnych úkonov sa majetok dlžníka k momentu ich účinnosti zmenšil takým spôsobom, že už nestačil na úplné uspokojenie pohľadávok veriteľov, ktorí si zároveň svoje pohľadávky následne prihlásili v konkurze na majetok úpadcu. Ani informácia o negatívnom vlastnom imaní úpadcu v rokoch 2010 a 2011 nepreukázala, že došlo k určitému konkrétnemu momentu k ukráteniu uspokojenia veriteľov dlžníka, ktorí si zároveň svoje pohľadávky prihlásili v konkurze na majetok úpadcu, a to práve v dôsledku tvrdených odporovaných právnych úkonov.

11. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti okresný súd žalobu v celom rozsahu zamietol, a to vzhľadom na nepreukázanie všeobecných predpokladov odporovateľnosti právnych úkonov v konkurze podľa § 57 zákona č. 7/2005 Z.z., bez potreby ďalšieho zaoberania sa naplnením osobitných predpokladov odporovateľnosti v zmysle uplatneného odporovacieho práva podľa ust. § 59 a § 60 zákona č. 7/2005 Z.z.. Vo výroku o nároku na náhradu trov konania rozhodol okresný súd v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalovaný bol v konaní v celom rozsahu úspešný, preto mu okresný súd priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, t.j. v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne okresný súd v súlade s ust. § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

12. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Žalobca v odvolaní citoval odsek 47., 48. odôvodnenia rozsudku, ako aj čl. I a II Zmluvy o pôžičke zo dňa 31.12.2007. Následne poukázal na to, že vzhľadom na totožné znenia zmlúv

o pôžičke - Zmluva o pôžičke zo dňa 31.12.2007, Zmluva o pôžičke zo dňa 31.12.2008, Zmluva o pôžičke zo dňa 31.12.2009, Zmluva o pôžičke zo dňa 31.12.2010, Zmluva o pôžičke zo dňa 31.12.2011 mal žalobca v ďalšom texte pri použití slovného spojenia Zmluva o pôžičke namysli všetky uzatvorené zmluvy o pôžičkách medzi žalobcom a žalovaným. Žalobca sa v odvolaní nestotožnil s právnym názorom okresného súdu, že Zmluvy o pôžičke nespĺňajú náležitosti v zmysle ust. § 657 a nasl. Zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „OZ“), nakoľko v predmetných Zmluvách o pôžičke bolo jednoznačne špecifikované: subjekt poskytujúci pôžičku - veriteľ: EUROS Slovakia, s.r.o.; subjekt prijímajúci pôžičku - dlžník ELTOS, s.r.o.; definícia právneho úkonu - poskytnutie finančných prostriedkov, ktoré sa dlžník v určitej lehote zaväzuje vrátiť; poskytnutá výška finančných prostriedkov ako aj dátum poskytnutia týchto prostriedkov; reálnosť kontraktu - prevzatie pôžičky potvrdené zo strany dlžníka; dátum uzatvorenia Zmluvy o pôžičke spolu s podpismi oprávnených osôb konať v mene veriteľa a dlžníka. V prípade, aj keby predložené Zmluvy o pôžičke neboli považované za zmluvu o pôžičke v zmysle ust. § 657 a nasl. OZ, žalobca poukázal na to, že z týchto listín - Zmluvy o pôžičke jednoznačným spôsobom vyplývalo, že k uzatvoreniu právneho úkonu - zmluva o pôžičke medzi žalobcom a žalovaným dochádzalo priebežne v období uvedenom v každej jednotlivéj Zmluve o pôžičke, pričom žalobca so žalovaným si ku dňu uzatvorenia Zmluvy o pôžičke vzájomne potvrdili uzatvorenie týchto vzájomných právnych úkonov. Z obsahu listín nespochybniteľným spôsobom vyplývalo, že k uzatvoreniu právneho úkonu - zmluva o pôžičke došlo medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom, pričom ku koncu príslušného kalendárneho roka žalovaný vlastnoručným podpisom potvrdil, že ku koncu kalendárneho roka boli prevzaté finančné prostriedky od žalobcu v celkovej sume uvedenej v Zmluve o pôžičke. Zároveň žalobca poukázal na skutočnosť, že aj keď okresný súd mal za to, že nebolo preukázané, kedy došlo k reálnemu odovzdaniu týchto prostriedkov, bolo potrebné skúmať skutočnosti vyplývajúce zo Zmlúv o pôžičke, a teda, že finančné prostriedky boli poskytované v časovom období jedného kalendárneho roka. Na uvedené žalobca poukázal z toho dôvodu, že aj keď okresný súd mal za to, že nebolo možné špecifikovať presný dátum a výšku poskytnutej pôžičky počas kalendárneho roka, bolo nutné v súvislosti s náležitosťami pre odporovanie právneho úkonu skúmať, že k týmto jednotlivým pôžičkám dochádzalo priebežne a či tieto priebežné pôžičky boli poskytnuté, resp. uzatvorené v lehote, v ktorej bolo možné uplatniť odporovacie právo. Uznesením Okresného súdu Žilina, sp. zn. 3K/9/2012 zo dňa 14.05.2012 zverejneným v Obchodnom vestníku č. 96/2012 zo dňa 21.05.2012 bolo začaté konkurzné konanie voči žalobcovi, a teda s poukazom na ust. § 60 ods. 3 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v príslušnom znení (ďalej len ako „ZKR“), možno odporovať len tým právny úkonom, ktoré boli urobené počas 5 rokov pred začatím konkurzného konania, t.j. odo dňa 21.05.2007. S poukazom na skutočnosť, že len v prípade Zmluvy o pôžičke zo dňa 31.12.2007 nebolo jednoznačne možné určiť, aká finančná čiastka bola poskytnutá žalobcom žalovanému odo dňa 21.05.2007 do 31.12.2007, tak len v prípade tejto jedinej zmluvy o pôžičke bolo možné sa stotožniť s názorom okresného súdu ohľadom nepreukázania výšky poskytnutej pôžičky/sumy finančných prostriedkov v prospech žalovaného. Naopak, pri Zmluve o pôžičke zo dňa 31.12.2008, Zmluve o pôžičke zo dňa 31.12.2009, Zmluve o pôžičke zo dňa 31.12.2010 a Zmluve o pôžičke zo dňa 31.12.2011 už nebolo možné považovať odôvodnenie okresného súdu ohľadom preukázania konkrétnosti jednotlivých pôžičiek za právne relevantné, nakoľko z jednotlivých listín vyplývali všetky skutočnosti preukazujúce tak jednotlivé subjekty, ktoré uzavreli právne úkony - Zmluvy o pôžičke, ako aj výšku poskytnutých finančných prostriedkov a zároveň aj lehotu, v ktorej tieto prostriedky boli poskytnuté spolu s uvedením dátumu splatnosti. K uznaniu záväzku zo dňa 01.02.2012 žalobca uviedol, že uvedená listina taktiež potvrdzovala skutočnosť, že Zmluvy o pôžičke boli uzatvorené a finančné prostriedky z týchto zmlúv boli žalovanému poskytnuté, čo žalovaný svojim podpisom v predmetnej listine potvrdil, avšak len do výšky v listine uvedenej. Žalobca zároveň uviedol, že predmetom sporu nebolo preukázanie „osudu“ zvyšku finančných prostriedkov, nakoľko žalovaný nemá zákonnú a ani inú povinnosť uznať dlh v celej výške. Žalobca mal za to, že riadnym spôsobom preukázal, že k poskytnutiu týchto finančných prostriedkov došlo, čo potvrdilo aj samotné uznanie dlhu, avšak žalovaný uznal dlh do výšky, ktorú považoval za vhodnú uznať s poukazom na právne účinky uznania dlhu a to, že dlh v čase uznania existoval. V prípade, že by nedošlo k poskytnutiu finančných prostriedkov, žalovaný by nemal dôvod uznať ani len časť nároku vyplývajúcu zo Zmlúv o pôžičke.

13. V ďalšom žalobca uviedol, že aj napriek zákonom predpokladanej domnienky, že úmysel ukrátiť veriteľa je preukázaný už spriaznenosťou osôb, a teda dôkazné bremeno ohľadom vyvrátenia tejto domnienky prechádza zo žalobcu na žalovaného, poukázal počas súdneho konania na viacero prihlášok pohľadávok veriteľov, ktoré boli v čase uzatvorenia jednotlivých Zmlúv o pôžičke splatné (viď prihláška pohľadávky veriteľa: Enermont s.r.o., IČO: 35 859 423; GEA Klimatizácia s.r.o., IČO: 35 689 161;

Milan Kapusta - KAMONT, IČO: 37 396 668; TMS - MONTYS s.r.o., IČO: 34 103 287). Podľa žalobcu, aj napriek tej skutočnosti, že EUROS Slovakia, s.r.o. mal v čase uzatvorenia a zároveň aj v čase poskytovania týchto pôžičiek viacero splatných pohľadávok, finančné prostriedky, ktoré boli poskytnuté žalovanému, mohli a aj mali byť v prvom rade použité na uspokojenie týchto pohľadávok. Tým, že tieto pohľadávky veriteľov neboli uhradené v čase ich splatnosti, resp. v čase poskytovania pôžičiek v prospech žalovaného, došlo týmto konaním k ukráteniu veriteľov, nakoľko finančné prostriedky poskytnuté žalovanému prevyšovali pohľadávky veriteľov, ktorí si svoje pohľadávky následne prihlásili do konkurzného konania. V prípade, že by EUROS Slovakia, s.r.o. použil poskytnuté finančné prostriedky na úhradu svojich záväzkov, došlo by k zániku týchto pohľadávok, ktoré by veritelia následne nemuseli prihlasovať do konkurzného konania, a teda neuhradením splatných záväzkov EUROS Slovakia, s.r.o. došlo k ukráteniu týchto pohľadávok veriteľov. S poukazom na hospodárske výsledky EUROS Slovakia, s.r.o., ako aj na rozsah poskytnutia finančných prostriedkov v prospech žalovaného a zároveň aj na to, že pohľadávky veriteľov aj naďalej existujú a boli prihlásené a zistené vo vyhlásenom konkurznom konaní, žalobca tvrdil, že práve poskytnutím finančných prostriedkov v prospech žalovaného, ktoré neboli vrátené, resp. zo strany žalovaného nebol žiadnym spôsobom preukázaný zánik týchto pohľadávok, sa majetok spoločnosti EUROS Slovakia, s.r.o. zmenšil takým spôsobom, že tento majetok nestačil a ani nestačí na úplné uspokojenie pohľadávok veriteľov.

14. V závere odvolania žalobca opätovne poukázal na skutočnosť, že Zmluvy o pôžičke boli poskytnuté bezodplatne, pričom v prípade riadneho úročenia týchto právnych úkonov by EUROS Slovakia, s.r.o. mal ďalšie finančné prostriedky, ktoré by mohli byť použité na úhradu splatných záväzkov. Úmysel ukrátiť veriteľov bol tak preukázaný aj z toho hľadiska, keďže disponibilné finančné prostriedky neboli investované s náležitou starostlivosťou a zároveň neboli ani použité na úhradu splatných záväzkov, ale boli bezodplatne poskytnuté spriaznenej osobe - žalovanému. Z uvedených dôvodov žalobca žiadal odvolací súd, aby zmenil rozhodnutie okresného súdu.

15. K doručenému odvolaniu žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný v podaní zo dňa 19.09.2017. Žalovaný argumentáciu obsiahnutú v odvolaní žalobcu považoval za nedôvodnú a právne irelevantnú. V plnom rozsahu poukázal na svoje predchádzajúce vyjadrenia zo dňa 19.09.2016 a 03.11.2016 a zároveň uviedol, že žalobca sa domáhal plnenia bez toho, aby v konaní pred súdom prvej inštancie akýmkoľvek spôsobom preukázal, že mu vznikol na takéto plnenie voči žalovanému nárok. Aj v prípade, že by vznik nároku na plnenie kedykoľvek preukázal, z listín predložených samotným žalobcom vyplývalo, že na predmetné plnenie muselo žalobcovi právo zaniknúť alebo bolo riadne uplatnené prihláškou do konkurzu vyhláseného na majetok úpadcu ELTOS, s.r.o. v súlade s príslušnými ustanoveniami ZKR. V prípade samotných právnych úkonov, a to zmlúv o pôžičkách, vznik ktorých žalobca v konaní nepreukázal, mal žalovaný za to, že nebolo možné domáhať sa ich neúčinnosti, a to z dôvodu, že sa má jednať o zvýhodňujúce, resp. ukracujúce právne úkony, nakoľko tieto právne úkony nespĺňali hypotézu podľa ust. § 59 ods. 1 a 2 ZKR a ani § 60 ZKR. Nad rámec uvedeného žalovaný považoval za potrebné zdôrazniť, že samotný žalobný návrh je zmatečný, no najmä bol podaný v rozpore s princípmi, na ktorých je postavený ZKR, keďže aj v prípade dôvodnosti nároku (peňažného plnenia v zmysle druhého petitu), ktorého sa v tomto konaní žalobca domáhal, sa jedná o plnenie, na ktoré by vznikol nárok pred vyhlásením konkurzu, teda jednalo by sa o nárok, ktorý sa uplatňuje inštitútom prihlasovania pohľadávok podľa ust. § 28 ods. 1 a nasl. ustanovenia ZKR. Ďalej poukázal na to, že samotný žalobca v odvolaní uviedol ako jednu z podstatných náležitostí zmluvy o pôžičke, ktorú bolo potrebné splniť, aby sa jednalo o platný právny úkon, „reálnosť kontraktu“, pričom práve táto podstatná náležitosť nebola v priebehu celého konania pred súdom prvej inštancie zo strany žalobcu preukázaná. Uvedený záver vo svojom rozsudku konštatoval aj súd prvej inštancie. Podľa žalovaného žalobcom nebola preukázaná reálnosť kontraktu zmlúv o pôžičke ako podstatnej náležitosti ich vzniku. Súčasne žalobca v odvolaní uviedol, že zo zmlúv o pôžičkách vyplýva „poskytnutá výška finančných prostriedkov ako aj dátum poskytnutia týchto prostriedkov“. S týmto tvrdením sa žalovaný nestotožnil. Z jednotlivých zmlúv o pôžičkách nevyplýva konkrétny dátum poskytnutia finančných prostriedkov tak, ako uviedol žalobca, ale z jednotlivých zmlúv o pôžičkách vyplýva len časový interval (obdobie), v ktorom mali byť údajne pôžičky poskytnuté. Sám žalobca v priebehu konania pred súdom prvej inštancie uviedol, že „finančné prostriedky boli poskytnuté v menších sumách počas celého obdobia“, pričom z tohto tvrdenia samotného žalobcu nebolo možné určiť, a teda ani samotný žalobca nevedel určiť, presný dátum údajného poskytnutia peňažných prostriedkov. Táto konštatácia tiež sama o sebe nepreukázala žiadne plnenie v prospech úpadcu ELTOS, s.r.o.. Žalovaný sa vzhľadom na uvedené plne stotožnil s konštatovaním súdu prvej inštancie (odsek 47. rozsudku). V ďalšom poukázal na to, že práve žalobcom

uvedené tvrdenia ohľadne skutočnosti, že je nutné v súvislosti s náležitosťami pre odporovanie právneho úkonu skúmať, že k jednotlivým pôžičkám dochádzalo priebežne a či tieto priebežné pôžičky boli poskytnuté, resp. uzatvorené v lehote, v ktorej je možné uplatniť odporovacie právo, žalobca v priebehu celého konania pred súdom prvej inštancie nepreukázal.

16. Žalovaný poukázal aj na to, že na všetky pohľadávky úpadcu EUROS Slovakia, s.r.o. bolo zriadené záložné právo v prospech zabezpečeného veriteľa Tatra banka, a.s. za účelom zabezpečenia jeho pohľadávky (zistená výška v konkurznom konaní vedenom voči úpadcovi bola v sume 2.458.599,12 Eur) voči úpadcovi, ktorá vznikla v dôsledku poskytnutia peňažných prostriedkov, na základe zmluvy o kontokorentnom úvere č. 2343/2004 v znení jej dodatkov. Z tohto dôvodu uzavretím zmlúv o pôžičkách nemohlo dôjsť k ukráteniu veriteľov úpadcu EUROS Slovakia, s.r.o. a pred tým ako nastala splatnosť pohľadávky zabezpečeného veriteľa Tatra banka, a.s. (pred dňom 28.07.2010) nemohlo dôjsť k naplneniu predpokladu pre úspešné odporovanie zmlúv o pôžičkách, ktoré boli uzavreté predtým, ako nastala splatnosť pohľadávky zabezpečeného veriteľa Tatra banka, a.s. (pred dňom 28.07.2010), t.j. zmlúvam o pôžičkách zo dňa 31.12.2007, 31.12.2008 a 31.12.2009. S ohľadom na skutočnosť, že žalobca v priebehu celého konania pred súdom prvej inštancie nepreukázal, že k poskytnutiu pôžičiek úpadcovi ELTOS, s.r.o. reálne došlo, bolo na mieste tvrdiť, že existencia právneho vzťahu bola nepreukázaná, a teda právny vzťah založený na základe zmlúv o pôžičkách neexistuje. V predmetnom prípade nebola splnená podstatná náležitosť pre vznik zmluvy o pôžičke, ktorú vyžaduje OZ, a to reálnosť kontraktu a bolo preto potrebné vychádzať z domnienky, že nedošlo k uzatvoreniu zmluvy o pôžičke ako reálneho kontraktu. V danom kontexte preto bolo možné uznanie dlhu považovať za absolútne neplatné, nakoľko uznaním možno uznať len existujúci dlh, ktorý v čase uznania existuje a trvá, čo v predmetnom prípade nebolo v priebehu konania pred súdom prvej inštancie preukázané. V opačnom prípade by sa tak jednalo len o abstraktný prísľub úpadcu EUROS Slovakia, s.r.o.. Žalovaný tiež uviedol, že k uznaniu záväzku zo strany úpadcu ELTOS, s.r.o. došlo len v rozsahu prihlásenej pohľadávky úpadcu EUROS Slovakia, s.r.o. do konkurzu vyhláseného na majetok úpadcu ELTOS, s.r.o., a to vo výške 91.519,94 Eur, aj z tohto pohľadu je žalobný návrh, ktorým sa domáha plnenia presahujúceho 1 milión Eur v priamom rozpore so samotnými žalobcom predloženými dôkazmi. Žalovaný v ďalšom konštatoval, tak ako aj v konaní pred súdom prvej inštancie, že žalobcom označení veriteľa sú nezabezpečenými veriteľmi úpadcu EUROS Slovakia, s.r.o. a jednotlivými zmluvami o pôžičke nemohli byť ukrátení, s ohľadom na skutočnosť, že na všetky pohľadávky tohto úpadcu bolo zriadené záložné právo v prospech zabezpečeného veriteľa Tatra banka, a.s. za účelom zabezpečenia jeho pohľadávky voči tomuto úpadcovi, ktorá vznikla v dôsledku poskytnutia peňažných prostriedkov, na základe zmluvy o kontokorentnom úvere č. 2343/2004 v znení jej dodatkov. Z dôvodu uzavretia zmlúv o pôžičke preto nemohlo dôjsť k ukráteniu týchto veriteľov úpadcu a pred tým, ako nastala splatnosť pohľadávky zabezpečeného veriteľa Tatra banka, a.s. (pred dňom 28.07.2010) nemohlo dôjsť k naplneniu predpokladu pre úspešné odporovanie zmlúv o pôžičke podľa ust. § 57 ods. 4 ZKR.

17. Žalovaný ďalej uviedol, že samotná zmluva o pôžičke nie je právnym úkonom, na základe ktorého by potenciálne mohlo dôjsť k zvýhodneniu jedného veriteľa pred ostatnými veriteľmi, resp. k ukráteniu ostatných veriteľov úpadcu, teda k naplneniu hypotéz v zmysle ust. § 59 a § 60 ZKR. Uzavretie samotných zmlúv o pôžičke nebolo spôsobilé ukrátiť veriteľov, aj keby boli uzavreté so spriaznenou osobou. Preto bolo možné dospieť k jedinému vecne správne záveru, že na základe zmluvy o pôžičke nedochádza k zmenšeniu majetku ani u jednej zo zmluvných strán, a teda takýto právny úkon je voči ostatným veriteľom neutrálny. Od počiatku žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, akým spôsobom malo dôjsť k zvýhodneniu veriteľa alebo k ukráteniu ostatných veriteľov úpadcu EUROS Slovakia, s.r.o., a teda žalovaný mal za to, že sa jednalo o absenciu existencie právneho úkonu s charakterom zvýhodňujúcim veriteľa alebo ukracujúcich veriteľov. Tiež poukázal na skutočnosť, že žalobca v priebehu celého sporu pred súdom prvej inštancie nepreukázal reálnosť poskytnutia peňažných prostriedkov, pričom uvedený záver konštatoval aj súd prvej inštancie vo svojom rozsudku „...žalobca dostatočným spôsobom nepreukázal existenciu odporovaných právnych úkonov zmlúv o pôžičke, ako ani reálne poskytnutie finančných prostriedkov úpadcu EUROS Slovakia, s.r.o. spoločnosti ELTOS, s.r.o. v tvrdenej sume 1.060.346,63 Eur.“ Práve z hospodárskych výsledkov úpadcu EUROS Slovakia, s.r.o. a z dôvodu nepreukázania poskytnutia finančných prostriedkov v prospech úpadcu ELTOS, s.r.o. nebolo možné tvrdiť, že sa majetok úpadcu EUROS Slovakia, s.r.o. zmenšil. Samotný súd prvej inštancie v rozsudku, okrem iného, konštatuje, že „Zo skutkových tvrdení žalobcu a ním predložených dôkazov nevyplývajú skutočnosti ozrejmujúce stav majetku úpadcu v čase účinnosti odporovaných právnych úkonov zmlúv o pôžičke a následne po uskutočnení (účinnosti) týchto právnych úkonov z hľadiska ich dopadu na

majetkové pomery úpadcu v čase ich uskutočnenia a na možnosť uspokojenia pohľadávok veriteľov úpadcu, ktoré zároveň boli prihlásené v konkurze na majetok úpadcu.“ Žalovaný poukázal na to, že OZ v prípade uzatvorenia zmluvy o pôžičke umožňuje stranám zmluvného vzťahu dohodnúť si v zmluve úroky alebo uzatvoriť zmluvu bez dojednaní úrokov. Pre uvedené preto nebolo možné prijať záver vyjadrený žalobcom v odvolaní o bezodplatnom poskytnutí zmluvy o pôžičke. Zmluva o pôžičke nie je odplatným právnym úkonom, nakoľko sa právna úprava tohto zmluvného typu ponecháva na slobodnej vôli a dohode zmluvných strán, či si úrok dohodnú alebo nie. Podporne žalovaný poukázal aj na zrejmu majetkovú a personálnu prepojenosť účastníkov domnelého právneho úkonu, ktorá odôvodňovala, že strany zmluvy o pôžičke sa v danom prípade mohli dohodnúť na bezúročnom poskytnutí prostriedkov. V závere sa žalovaný vyjadril, že zjavne nová argumentácia žalobcu, na základe ktorej sa snaží dať zmluvám o pôžičke, pri ktorých je pojmovo vylúčený znak odporovateľnosti, tento charakter odporovateľnosti prostredníctvom absencie úročenia, nemôže s ohľadom na rozsah predmetu konania vymedzený žalobným návrhom obstať, nakoľko žalobca sa v prekluzívnej lehote domáhal výlučne istiny peňažných prostriedkov (a to aj tých, ktoré mali zaniknúť v zmysle žalobcom predloženého uznania záväzku zo dňa 01.02.2012), ktoré mali byť poskytnuté na základe zmlúv o pôžičke, bez uplatnenia akéhokoľvek príslušenstva. Žalobou sa žalobca domáhal zaplata výlučne istiny peňažných prostriedkov, pričom v kontexte vyššie uvedenej novej argumentácie žalobcu, by odplatnosť právneho úkonu mohla predstavovať nanajvýš príslušenstvo (úroky) týchto pôžičiek. Žalobca do toho času nepreukázal reálnosť kontraktu (skutočné poskytnutie jednotlivých pôžičiek), pričom v intenciách uplatnenej argumentácie sa zaplata príslušenstva (úrokov) pôžičiek v konaní ani nedomáhal. Na základe uvedeného žalovaný žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie okresného súdu potvrdil ako vecne správne rozhodnutie a priznal žalovanému právo na náhradu trov konania.

18. Postupom okresného súdu vyjadrenie žalovaného k odvolaniu žalobcu bolo doručené žalobcovi prostredníctvom jeho zástupcu podaním okresného súdu zo dňa 02.10.2017 (č.l. 212, 213 spisu), s možnosťou vyjadrenia sa v lehote 15 dní. Túto možnosť žalobca do momentu konania a rozhodovania krajským súdom nevyužil.

19. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) postupom bez nariadenia pojednávania verejným vyhlásením rozsudku krajským súdom za rešpektovania ust. § 219 ods. 1, 3 CSP rozsudok, ktorý bol posudzovaný v medziach odvolacích dôvodov žalobcu podľa ust. § 379, § 380 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

20. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia ústneho pojednávania, sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13CoKR/31/2017-230 zo dňa 26.02.2018, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, v zmysle vyššie uvedeného uznesenia dňa 15.05.2018 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnemu vyhláseniu rozsudku Krajským súdom v Žiline podľa ust. § 378 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 219 ods. 1, 3 CSP.

21. Primárne krajský súd uvádza, že rozsudok okresného súdu bol posudzovaný v rozsahu a medziach odvolacích dôvodov žalobcu obsiahnutých v písomne podanom odvolaní zo dňa 28.07.2017 za aplikácie ustanovenia § 379, § 380 ods. 1 CSP, ako aj za aplikácie ustanovenia § 383 CSP, keď krajský súd bol viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie, pretože neboli zistené dôvody pre zopakovanie dokazovania alebo doplnenie dokazovania vykonaného pred okresným súdom.

22. Krajský súd vo vzťahu k odvolacím dôvodom žalobcu uvádza, že sa v podstatnosti vyslovených záverov okresným súdom, obsiahnutých v napadnutom rozsudku s týmito stotožňuje a na ne súčasne odkazuje.

23. Okresný súd správnym spôsobom kládol dôraz na povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť, ktoré zaťažovali žalobcu v súvislosti s podanou odporovacou žalobou.

24. Podanou žalobou sa žalobca domáhal určenia právnej neúčinnosti označených právnych úkonov Zmlúv o pôžičke z 31.12.2007, 31.12.2008, 31.12.2009, 31.12.2010 a 31.12.2011 ktoré boli uzavreté medzi úpadcom EUROS Slovakia, s.r.o. a spoločnosťou ELTOS, s.r.o., voči veriteľom úpadcu EUROS

Slovakia, s.r.o. v konkurze vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 3K/9/2012. V zmysle podanej žaloby žalobca týmto právnym úkonom odporoval ako zvýhodňujúcim právnym úkonom podľa § 59 zákona č. 7/2005 Z.z. a ukracujúcim právnym úkonom v zmysle § 60 zákona č. 7/2005 Z.z. urobeným v prospech osoby spriaznenej s dlžníkom. Súčasne žalobca uplatnil ako následok neúčinnosti právnych úkonov právo na vydanie (zaplatenie) sumy 1.060.346,63 Eur do oddelenej podstaty veriteľa úpadcu Tatra banka, a.s., ktorá peňažná náhrada mala predstavovať celkovú sumu finančných prostriedkov poskytnutých úpadcom ako veriteľom spoločnosti ELTOS, s.r.o. ako dlžníkovi na základe odporovaných zmlúv o pôžičke.

25. Okresný súd vecne správne skonštatoval, že základnou podmienkou odporovateľnosti právnych úkonov v konkurze je v zmysle ustanovenia § 57 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z. preukázanie existencie platného právneho úkonu dlžníka týkajúceho sa majetku dlžníka a preukázanie ukrátenia uspokojenia prihlásenej pohľadávky niektorého veriteľa dlžníka týmto právnym úkonom podľa ustanovenia § 57 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z.z.. Predpokladom odporovateľnosti je zníženie uspokojenia pohľadávok veriteľov dlžníka, čo predstavuje také zmenšenie hodnoty majetku dlžníka, že po účinnosti odporovaného právneho úkonu dlžníka sa zníži - ukráti uspokojenie pohľadávok veriteľov, teda že v dôsledku konkrétneho právneho úkonu dlžníka nebudú pohľadávky veriteľov pre nedostatok majetku uspokojené vôbec alebo len čiastočne. Na druhej strane platí, že aj keď dôjde odporovaným právnym úkonom k zníženiu hodnoty majetku dlžníka, avšak zostávajúci majetok dlžníka stačí na uspokojenie pohľadávok veriteľov dlžníka, ktorí majú pohľadávky v čase účinnosti právneho úkonu, nemôže byť odporovacia žaloba úspešná. Z úpravy ustanovenia § 57 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z.z. vyplýva, že žalobca musí v konaní preukázať, že právnym úkonom dlžníka boli ukrátené pohľadávky veriteľov, ktorí si v konkurznom konaní prihlásili pohľadávky. Žalobca musí v konaní preukázať, že majetok dlžníka po účinnosti odporovaného právneho úkonu už nestačil na úplné uspokojenie pohľadávok veriteľov (v dôsledku účinnosti odporovaného právneho úkonu), resp., že sa znížila miera uspokojenia pohľadávok veriteľov dlžníka. Okresný súd dospel k správne právnemu záveru, že žalobca v konaní nepreukázal splnenie základných predpokladov odporovateľnosti právnych úkonov v zmysle ustanovenia § 57 zákona č. 7/2005 Z.z.

26. Krajský súd sa nestotožnil ani s námietkou žalobcu, v ktorej tvrdil, že zmluvy o pôžičke spĺňajú náležitosti v zmysle ustanovenia § 657 a nasl. ustanovenia Občianskeho zákonníka. Podľa ustanovenia § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu. Z citovaného zákonného ustanovenia teda vyplýva, že pre uzavretie zmluvy o pôžičke sa nevyžaduje písomná forma, takže táto zmluva môže byť uzavretá i ústne alebo konkludentným spôsobom. Podstatnou náležitosťou obsahu takejto zmluvy je okrem označenia zmluvných strán, predovšetkým určenie predmetu pôžičky; z obsahu zmluvy musí vyplynúť i povinnosť dlžníka vrátiť veci rovnakého druhu (peniaze) a určenie času vrátenia. Keďže táto zmluva je reálnou zmluvou (kontraktom), k jej uzavretiu zákon vyžaduje i skutočné odovzdanie predmetu pôžičky veriteľom dlžníkovi. Dokiaľ k odovzdaniu peňazí nedôjde, medzi zmluvnými stranami právny vzťah z pôžičky nevznikne (rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3 Cdo 325/2009, zo dňa 30. júna 2010).

27. V danom prípade bolo pre posúdenie otázky platnosti uzavretých zmlúv o pôžičke rozhodujúcim zistenie, či došlo k odovzdaniu predmetu pôžičky spoločnosti ELTOS, s.r.o.. K zmluve o pôžičke podľa § 657 Občianskeho zákonníka nedochádza len na základe dohody zmluvných strán, ale až skutočným odovzdaním predmetu pôžičky dlžníkovi, v danom prípade úpadcovi ELTOS, s.r.o.. Ako vyplynulo z dokazovania vykonaného pred okresným súdom, nebolo možné ustáliť kedy a či vôbec došlo ku skutočnému odovzdaniu finančných prostriedkov úpadcovi ELTOS, s.r.o.. Odporovacia žaloba žalobcu, resp. žaloba o určenie neúčinnosti právneho úkonu okrem všeobecných náležitostí v rámci povinnosti tvrdenia na strane žalobcu musí obsahovať jasné, konkrétne určenie odporovaného právneho úkonu, v danom prípade tvrdených zmlúv o pôžičke, a to uvedením účastníkov zmluvy, dátumu kreovania tohto zmluvného vzťahu, vymedzenie predmetu, obsahu, a to vyjadrením práv a povinností. Práve v rovine týchto vymedzení údajov ohľadom odporovaného právneho úkonu (úkonov) žalobca nesplnil svoju povinnosť, keďže z tvrdení žalobcu a ani z obsahu zmlúv o pôžičke nebol zrejмый dátum poskytnutia finančných prostriedkov, okolnosti ich poskytnutia a ani v akej výške boli jednotlivé čiastkové plnenia poskytnuté spoločnosti ELTOS, s.r.o..

28. Vo vzťahu k tvrdeniu žalobcu v podanom odvolaní o tom, že boli zmluvy o pôžičke poskytnuté bezodplatne, čím možno preukázať úmysel ukrátiť veriteľov, keďže disponibilné finančné prostriedky neboli investované s náležitou starostlivosťou a ani na úhradu splatných záväzkov, krajský súd uvádza, že ustanovenie § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka umožňuje zmluvným stranám pri peňažnej pôžičke dohodnúť aj úroky, ktoré môžu byť predmetom zmluvy, ale nemusia, teda nie sú podstatnou náležitosťou zmluvy. Preto je výhradne na vôli zmluvných strán, či si v zmluvách o pôžičke dohodnú odplatu v zmysle úroku alebo nie. Nič to ale nemení na skutočnosti, že okresný súd správne zamietol žalobu vo vzťahu k odporovaciemu právu voči sporným zmluvám o pôžičke podľa ustanovenia § 58 zákona č. 7/2005 Z.z. ako právnym úkonom bez primeraného protiplnenia, nakoľko k uvedeným tvrdeniam, a teda aj rozšíreniu žaloby žalobcom, došlo po uplynutí prekluzívnej lehoty podľa ustanovenia § 57 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z.z.

29. Vzhľadom na vyššie uvedené, okresný súd správne vyhodnotil, že žalobca nepreukázal reálne odovzdanie finančných prostriedkov úpadcom EUROS Slovakia, s.r.o. ako veriteľom dlžníkovi ELTOS, s.r.o. vo výške 1.060.346,63 Eur. V nadväznosti na to potom možno konštatovať, že krajský súd nemôže ako platný považovať ani právny úkon uznania záväzku. Inštitút uznania záväzku je jedným z právnych prostriedkov zabezpečenia záväzku. Na rozdiel od právnej úpravy obsiahnutej v Občianskom zákonníku, ktorý vyžaduje uznanie dlhu, čo do dôvodu a výšky, v Obchodnom zákonníku sa hovorí o uznaní určitého záväzku. Z dikcie ust. § 323 Obchodného zákonníka vyplýva, že ide o záväzok, ktorý je predmetom uznania a zvyrazňuje sa jeho určitosť. Tento pojem treba chápať tak, že nevyhnutnými zložkami jeho charakteristiky sú jednak dôvod a jednak výška záväzku (dlhu). Zákonným dôsledkom uznania záväzku je vyvrátená právna domnienka, že záväzok v čase uznania existoval. Nakoľko nebolo v konaní preukázané reálne odovzdanie finančných prostriedkov, nemožno následne ustáliť, že záväzok v čase jeho uznania existoval. Napokon zo samotnej listiny označenej ako uznanie záväzku nemožno ustáliť ani to, z akých dôvodov malo dôjsť k uznaniu len sumy 91.519,94 Eur, keďže žalobca v žalobe požadoval zaplatiť do oddelenej podstaty veriteľa úpadcu Tatra banka, a.s., sumu 1.060.346,63 Eur, ktorá suma mala vyplývať z tvrdených zmlúv o pôžičke. V zhrňujúcom závere krajský súd uvádza, že ak nebolo preukázané reálne poskytnutie pôžičky, tak potom nemôže ani existovať záväzok na jej vrátenie, a tým ani účinné uznanie, ktoré sa má viazať k záväzku.

30. Krajský súd konštatuje, že žalobca nepredložil také listiny, ktoré by preukazovali stav majetku úpadcu, jeho aktíva, pasíva v čase uzavretia napádaných právnych úkonov, ich účinkov. Nebolo tak možné vyhodnotiť, resp. skonštatovať preukázanie hmotno-právneho predpokladu odporovateľnosti podľa ust. § 57 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z.z.. Rozsah, stav, hodnotu majetku úpadcu žalobca v konaní nepreukázal. Podľa názoru odvolacieho súdu pre vyslovenie záveru, že uzavretím Zmluvy o pôžičke zo dňa 31.12.2007, Zmluvy o pôžičke zo dňa 31.12.2008, Zmluvy o pôžičke zo dňa 31.12.2009, Zmluvy o pôžičke zo dňa 31.12.2010 a Zmluvy o pôžičke zo dňa 31.12.2011 došlo k odporovateľným právnym úkonom, neboli v konaní pred súdom prvej inštancie preukázané základné skutočnosti, a to ich existencia, a za preukázania poskytnutia pôžičky (k čomu nedošlo), že išlo o úkony predstavujúce ukrátenie uspokojenia pohľadávok veriteľov prihlásených v konkurze (stav majetku úpadcu - dlžníka v čase účinnosti týchto zmlúv, resp. dopad účinnosti úkonov na stav majetku dlžníka vo väzbe k pohľadávkam veriteľov). Krajský súd zvyrazňuje, že žalobca bol povinný tvrdiť a preukázať, či sa majetok úpadcu uzavretím zmlúv o pôžičkách zmenšil, v akom rozsahu, aký majetok úpadcovi zostal na uspokojenie prihlásených pohľadávok veriteľov. Skutočnosť, že ide o právne úkony, ktoré ukracujú uspokojenie prihlásenej pohľadávky niektorého z veriteľov úpadcu, však žalobca nepreukázal.

31. S vecne správnym záverom okresného súdu a vo väzbe s vyvolaným odvolacím konaním aj krajského súdu sa stotožňuje rozhodovacia činnosť Krajského súdu v Banskej Bystrici, z ktorej rovnako vyplýva, že hmotno-právnym predpokladom každej odporovateľnosti je, že ide o ekonomický dopad právneho úkonu dlžníka na uspokojenie pohľadávok veriteľov, t.j., že sa v zmysle § 57 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z.z. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/7/>> vyžaduje, aby bola ukrátená prihlásená (zistená) pohľadávka niektorého z veriteľov dlžníka. V prípade odporovania právnym úkonom žalobca musí preukázať, že právnym úkonom dlžníka bola ukrátená pohľadávka veriteľa, ktorý si v konkurznom konaní prihlásil svoju pohľadávku (uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 25CoKR/5/2013 <<http://merit.slv.cz/25CoKR/5/2013>> zo dňa 15.5.2013, rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 41CoKR/60/2011 <<http://merit.slv.cz/41CoKR/60/2011>> zo dňa 31.7.2012). Žalobca bol v rámci svojho dôkazného bremena povinný preukázať kvalifikované zmenšenie majetku dlžníka - úpadcu, a tým preukázať hmotno-právnu podmienku ukracujúceho právneho úkonu (úkonov), k čomu však z jeho strany nedošlo. Krajský súd dodáva, že pokiaľ sa aj odporuje právnemu úkonu urobenému v prospech osoby spriaznenej s dlžníkom, sa nepredpokladá ukrátenie, ktoré ako základný

predpoklad odporovateľnosti podľa ust. § 57 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z.z. je povinný tvrdiť a preukázať žalobca v prípade podanej odporovacej žaloby. Predpokladá sa len úmysel dlžníka ukrátiť svojich veriteľov, ktorý úmysel nemožno zamieňať so základným predpokladom odporovateľnosti podľa ust. § 57 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z.z., ktorým je preukázanie, že ide o ukracujúci právny úkon.

32. Podľa odvolania žalobcu nedošlo k nesprávnym skutkovým zisteniam, ani nebola sporová vec nesprávne právne posúdená. Okresný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam, a tieto aj vecne správne právne posúdil, preto, ak tu nebol ani jeden z odvolacích dôvodov žalobcu ako relevantný, vo vyvolanom odvolacom konaní bol rozsudok okresného súdu potvrdený ako vecne správne rozhodnutie v celom rozsahu, t.j. aj v závislom výroku o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania za aplikácie aj ustanovenia § 387 ods. 2 CSP.

33. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP. Úspešnou stranou sporu v odvolacom konaní bol žalovaný, ktorému bol voči žalobcovi priznaný nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania, o výške ktorého nároku rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
  - b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
  - c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.
- Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.